

Thai: Unlocked Literal Bible for 2 Corinthians

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

2 Corinthians

1 ¹เปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและทิโมธีผู้เป็นน้องชายของข้าพเจ้า ถึงคริสตจักรของพระเจ้าที่อยู่ในเมืองโครีนธ์และบรรดาผู้เชื่อทุกคนซึ่งอยู่ทั่วแคว้นอาคาเซีย²ขอให้พระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าพระบิดาของพวกเราและจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า จงสถิตกับท่านทั้งหลายเถิด

³สาธุการแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าของเรากันหลาย พระบิดาผู้ทรงความเมตตาและพระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจทุกอย่าง⁴พระเจ้าทรงปลอบประโลมใจพวกเราในความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นของพวกเรา เพื่อที่ว่าเราทั้งหลายจะสามารถปลอบประโลมใจบรรดาผู้ที่มีความทุกข์ยากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยการปลอบประโลมใจอย่างเดียวกันกับที่พระเจ้าเคยปลอบประโลมใจพวกเรา

⁵เพราะว่าความทุกข์ยากของพระคริสต์เพื่อเห็นแก่เราทั้งหลายมีมากจนใด การปลอบประโลมใจของพวกเราเนื่องจากพระคริสต์ก็มากจนนั้น⁶ แต่ที่พวกเรายอมทุกข์ยากนั้นก็เพื่อให้พวกท่านได้รับการปลอบประโลมใจและความรอด และที่พวกเราได้รับการปลอบประโลมใจก็เพื่อให้พวกท่านได้รับการปลอบประโลมใจด้วย การปลอบประโลมใจของพวกท่านที่จะมีอย่างเต็มที่เมื่อพวกท่านได้เพียรสู้ทนความทุกข์ยากเหมือนอย่างที่เราได้ทนนั้น⁷ พวกเรามีความมั่นใจอย่างแน่วแน่ในท่านทั้งหลาย เพราะพวกเราทราบว่าพวกท่านมีส่วนในความทุกข์ยากของพวกเราอย่างไร พวกท่านก็จะมีส่วนในการหนุนใจของพวกเราอย่างนั้น

⁸พี่น้องทั้งหลายพวกเราอยากให้พวกท่านทราบเกี่ยวกับความทุกข์ยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่พวกเราในแคว้นเอเชีย ซึ่งความทุกข์นั้นช่างหนักหนาเกินกว่าที่พวกเราจะทนได้ ความทุกข์ยากนั้นช่างมากมายจนทำให้พวกเราเกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอดมาได้⁹ ที่จริงพวกเราถูกตัดสินโทษถึงตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อไม่ให้พวกเราไว้ใจในตนเอง แต่ให้ไว้ใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งหลายพ้นจากความตาย¹⁰ พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเราให้พ้นจากภยันตรายที่ทำให้พวกเราเกือบตายแล้วนั้น พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกเราอีก เราทั้งหลายไว้ใจในพระองค์ว่า พระองค์จะทรงช่วยพวกเราอีกต่อไป

¹¹พวกท่านมีส่วนในการช่วยเหลือพวกเราด้วยการอธิษฐานเพื่อพวกเรา ดังนั้นคนเป็นอันมากจะได้ขอบพระคุณเพราะพวกเรา เนื่องจากพระคุณที่ประทานแก่พวกเราผ่านทางคำทูลขอของคนเป็นอันมากนั้น

¹²นี่เป็นสิ่งที่พวกเราภูมิใจ คือใจสำนึกผิดชอบของพวกเรา เป็นพยานว่าพวกเราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก ด้วยใจที่บริสุทธิ์และความจริงใจพวกเราได้ประพฤติต่อพวกท่านมากยิ่งขึ้นไปอีก โดยที่ไม่ได้ประพฤติตามปัญญาของโลกนี้ แต่ตามพระคุณของพระเจ้า¹³ พวกเราไม่ได้เขียนเรื่องอื่นใดถึงพวกท่านเลย นอกจากเรื่องซึ่งท่านทั้งหลายสามารถอ่านและเข้าใจได้¹⁴ แม้ว่าตอนนี้พวกท่านเข้าใจอยู่บ้าง แต่ในวันแห่งพระเยซูเจ้าของเราทั้งหลายนั้น พวกเราจะเป็นเหตุผลที่ทำให้พวกท่านอืออวดได้เหมือนอย่างที่เราท่านเป็นเหตุผลที่ทำให้พวกเราอืออวดได้

¹⁵เพราะข้าพเจ้าแน่ใจในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงมีความปรารถนาที่จะมาหาพวกท่านก่อน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับประโยชน์จากการที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่านสองครั้ง¹⁶ ข้าพเจ้าวางแผนที่จะมาเยี่ยมพวกท่านในระหว่างที่เดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย หลังจากนั้นจะมาเยี่ยมท่านทั้งหลายอีกครั้งหนึ่งเมื่อกลับจากแคว้นมาซิโดเนีย แล้วหลังจากนั้นพวกท่านจะได้ส่งให้ข้าพเจ้าไปยังแคว้นยูเดีย

¹⁷เมื่อข้าพเจ้าคิดเช่นนี้ ข้าพเจ้ากำลังโลเลหรือ? ข้าพเจ้าวางแผนการตามมาตรฐานของมนุษย์เพื่อที่ข้าพเจ้าจะพูดว่า "ใช่" และ "ไม่ใช่" ในเวลาเดียวกันอย่างนั้นหรือ?¹⁸ แต่พระเจ้าทรงสัตย์จริงจนใด พวกเราจึงไม่พูดพร้อมกันว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" แบบนั้น

¹⁹เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ากับสิลวานัสและทิโมธีได้ประกาศท่ามกลางพวกท่านนั้น ไม่ใช่ "จริง" และ "ไม่จริง" แต่พระองค์ทรงเป็น "จริง" เสมอ²⁰ เพราะว่าพระสัญญาของพระเจ้าทุกข้อนั้นเป็น "จริง" ในพระองค์ ดังนั้น โดยผ่านทางพระองค์ เราจึงกล่าวว่า "อาเมน" ต่อพระสิริของพระเจ้า

²¹บัดนี้พระเจ้าผู้ทรงรับรองพวกเรากับท่านทั้งหลายในพระคริสต์ และพระองค์ได้ทรงแต่งตั้งพวกเรา²² พระองค์ทรงประทับตราเราทั้งหลายและประทานพระวิญญาณไว้ในใจของพวกเรา เพื่อเป็นหลักประกันถึงสิ่งที่กำลังจะมา

²³ทั้งนี้ขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าว่า การที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะงดโทษพวกท่านไว้ก่อน²⁴ พวกเราไม่ได้พยายามที่จะควบคุมความเชื่อของพวกท่าน แต่พวกเราทำงานร่วมกับพวกท่านเพื่อท่านทั้งหลายจะมีความยินดี ในขณะที่พวกท่านยืนหยัดอยู่ในความเชื่อ

2 ¹ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตัดสินใจว่า จะไม่มาทำให้ท่านทั้งหลายเกิดความทุกข์อีก² เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ นอกจากคนที่ข้าพเจ้าทำให้มีความทุกข์แล้ว ยังจะมีใครทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีได้เล่า?

³ข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนั้น เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะไม่ได้เป็นทุกข์โดยคนเหล่านั้น ผู้ซึ่งควรจะทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าไว้ใจในพวกท่านว่า ความยินดีของข้าพเจ้านั้น ก็เป็นความยินดีของพวกท่านด้วย⁴ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านด้วยความทุกข์ยากลำบากอย่างมากสิ้น ด้วยหัวใจที่ปวดร้าวและด้วยน้ำตาไหลอย่างมากมาย ข้าพเจ้าไม่ได้ปรารถนาให้พวกท่านมีความทุกข์ แต่ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านรู้จักความรักอันลึกซึ้ง ซึ่งข้าพเจ้ามีต่อท่านทั้งหลาย

⁵ถ้าหากว่าผู้ใดเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความทุกข์ ผู้นั้นก็ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์อยู่คนเดียว แต่ได้ทำให้พวกท่านทุกคนเป็นทุกข์บ้างด้วย เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดแรงกับพวกท่านจนเกินไป⁶ การที่คนส่วนมากได้ลงโทษคนเช่นนั้นก็เพียงพอแล้ว⁷ ดังนั้นในเวลาซึ่งที่พวกท่านควรทำมากกว่าการลงโทษคือการยกโทษและเล่าโลมใจเขา ทำเช่นนี้เพื่อเขาจะไม่จมลงในความทุกข์มากเกินไไป

⁸ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขออนุญาตให้ยืมความรักของพวกท่านที่มีต่อเขาท่ามกลางสาธารณชน⁹ นี่คือเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่านก็เพื่อที่จะลองใจท่านทั้งหลายและเพื่อที่จะทราบว่าพวกท่านจะยอมเชื่อฟังในทุกประการหรือไม่

¹⁰ ถ้าพวกท่านยกโทษให้กับผู้ใด ข้าพเจ้าก็จะยกโทษให้ผู้นั้นด้วย สิ่งที่ข้าพเจ้าได้ยกโทษไปนั้น ถ้าข้าพเจ้าได้ยกโทษในเรื่องใด ข้าพเจ้าก็ทำเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์ของพระคริสต์¹¹ เพื่อว่าพวกเราจะได้ไม่หลงกลมารซาตานเพราะว่าพวกเราไม่รู้แผนการต่างๆ ของมัน

¹² เมื่อข้าพเจ้ามาถึงเมืองโทรอัสเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเปิดช่องทางให้แก่ข้าพเจ้า¹³ ข้าพเจ้ายังไม่มีความสะดวกสบายเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบกิตติชนองชายของข้าพเจ้าที่นั่น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงจากพวกนั้นและเดินทางกลับไปยังแคว้นมาซิโดเนีย

¹⁴ แต่ขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงให้พวกเรามีชัยเสมอในพระคริสต์ และทรงโปรดให้กลิ่นหอมหวานแห่งความรู้ของพระองค์กระจายไปทั่วทุกแห่งหนโดยผ่านทางพวกเรา¹⁵ เพราะสำหรับพระเจ้าแล้ว พวกเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์ ทั้งในหมู่คนที่กำลังจะรอดและในหมู่คนที่กำลังจะพินาศด้วย

¹⁶ ฝ่ายคนที่กำลังจะพินาศก็เป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย ฝ่ายคนที่กำลังจะรอดก็เป็นกลิ่นแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต แล้วใครจะมีความเหมาะสมกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้?¹⁷ เพราะว่าพวกเราไม่เหมือนคนมากมายที่หาคำไธยาจากพระวอนะของพระเจ้า แต่พวกเรากล่าวในพระคริสต์ด้วยแรงจูงใจที่บริสุทธิ์เหมือนอย่างคนที่มาจากพระเจ้าและอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

3 ¹ พวกเราเริ่มที่จะยกย่องตัวเราเองอีกแล้วหรือ? เราต้องการหนังสือแนะนำตัวต่อพวกท่านหรือจากพวกท่าน เหมือนอย่างบางคนหรือ?² ท่านทั้งหลายเองเป็นหนังสือที่แนะนำพวกเรา ซึ่งได้เขียนไว้ที่ดวงใจของพวกเรา เพื่อให้คนทั้งปวงได้ทราบและได้อ่าน³ ท่านทั้งหลายเองได้แสดงให้เห็นว่าพวกท่านเป็นหนังสือของพระคริสต์ที่พวกเราเป็นผู้ส่ง และไม่ได้อ่านด้วยน้ำหมึกแต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และไม่ได้อ่านไว้บนแผ่นศิลาแต่เขียนไว้ที่ดวงใจของมนุษย์

⁴ และพวกเรามีความมั่นใจอย่างนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าโดยผ่านทางพระคริสต์⁵ พวกเราไม่ได้ถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของตัวพวกเราเอง แต่ความสามารถของพวกเรานั้นมาจากพระเจ้า⁶ พระเจ้าองค์นี้ได้ทำให้พวกเราเป็นผู้ปรนนิบัติแห่งพันธสัญญาใหม่ นี่เป็นพันธสัญญาที่ไม่ใช่ตัวหนังสือแต่เป็นของพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวหนังสือนั้นทำให้พวกเราต้องตาย แต่พระวิญญาณนั้นทำให้พวกเราให้มีชีวิต

⁷ แต่ถ้าการปรนนิบัติที่นำไปสู่ความตายตามตัวหนังสือที่ได้เขียนไว้บนศิลานั้นยังมาด้วยรัศมีจนคนอิสราเอลไม่สามารถเพ่งมองหน้าของโมเสสได้ นี่เป็นเพราะว่ารัศมีบนใบหน้าของท่านเป็นรัศมีที่กำลังเลือนหายไป⁸ แล้วการปรนนิบัติที่พระวิญญาณทรงกระทำจะยังมีรัศมีมากกว่านั้นสักเท่าใด?

⁹ เพราะว่าถ้าการปรนนิบัติที่เกี่ยวกับการลงโทษยังมีรัศมีแล้ว การปรนนิบัติที่เกี่ยวกับความชอบธรรมจะยังมีรัศมีมากกว่าหลายเท่า¹⁰ เพราะว่าในความเป็นจริงนั้น รัศมีที่เคยมีนั้นก็ไม่มีอีกต่อไป เนื่องจากมีรัศมีที่ใหญ่กว่าเข้ามา¹¹ เพราะว่าถ้าสิ่งที่จางหายไปยังมาด้วยรัศมีแล้ว สิ่งที่ยั่งยืนก็จะมีมาด้วยรัศมีที่ยิ่งใหญ่กว่าหลายเท่า

¹² เมื่อพวกเรามีความหวังอย่างนั้นแล้วพวกเราจึงมีความกล้า¹³ พวกเราจึงไม่เหมือนโมเสสที่เอาผ้าคลุมหน้าไว้ เพื่อไม่ให้คนอิสราเอลเพ่งดูการสิ้นสุดของรัศมีที่ค่อยๆ เลือนหายไปนั้น

¹⁴ แต่ส่วนคนที่ความคิดของเขาถูกปิดไว้ เพราะว่าตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม ผ้าคลุมนั้นก็ยังคงอยู่ ไม่ได้ถูกเปิดออก เพราะว่าจะเปิดออกได้ก็โดยพระคริสต์เท่านั้น¹⁵ และแม้แต่ในทุกวันนี้ เมื่อใดที่อ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นก็ยังคงปิดบังใจของพวกเขายิ่ง¹⁶ แต่เมื่อผู้ใดหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็จะถูกเปิดออก

¹⁷ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และเมื่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็อยู่ที่นั่น¹⁸ และเดี๋ยวนี้เราทุกคนที่ไม่มีผ้าคลุมหน้านั้น ต่างมองดูพระรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเราก็ก้าวได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เข้าสู่พระรัศมีอย่างเดียวกันกับพระองค์ คือมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป อันเป็นศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ

4 ¹ เพราะเหตุที่พวกเรามีพันธกิจนี้ซึ่งได้รับโดยพระกรุณา พวกเราจึงไม่ย่อท้อ² แต่พวกเราได้ละทิ้งสิ่งต่างๆ ที่น่าอับอายและสิ่งที่ปิดบังซ่อนเร้นไว้ พวกเราไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างคนมีเล่ห์เหลี่ยมและพวกเราไม่ได้ใช้พระวอนะของพระเจ้าอย่างผิดๆ โดยการที่พวกเราแสดงความจริงนั้น พวกเราได้มอบตัวของพวกเราไว้กับจิตสำนึกพิศชอบของคนทั้งปวงในสายพระเนตรของพระเจ้า

³ แต่ถ้าข่าวประเสริฐของพวกเราถูกปิดบังไว้ ก็ถูกปิดบังไว้จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศไปเท่านั้น⁴ ในกรณีของพวกเขาก็คือพระของโลกลี้ได้ปิดบังใจที่ไม่เชื่อของพวกเขาคือปิดบังไว้ เพื่อกระทำให้พวกเขาไม่สามารถมองเห็นแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐเรื่องสง่าราศีของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าได้

⁵ เพราะว่าพวกเราไม่ได้ประกาศตัวของพวกเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ประกาศตัวของพวกเราเองว่าเป็นผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์⁶ เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ได้ตรัสว่า "ความสว่างจะส่องแสงออกมาจากความมืด" พระองค์ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในใจของพวกเรา เพื่อให้พวกเรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าที่ทรงสำแดงผ่านทางพระเยซูคริสต์

⁷แต่ว่าพวกเรามีทรัพย์สินมรดกอยู่ในภาษนงิน เพื่อที่จะสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าฤกษ์เดชอันเลิศซึ่งเป็นของพระเจ้าและไม่ได้มาจากตัวพวกเราเอง พวกเราเชษฐความยากลำบากในทุกทาง แต่ก็ไม่ได้ถูกขบถยี้ พวกเราสับสนแต่ไม่หมดหวัง พวกเราถูกข่มเหงแต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง พวกเราถูกตีให้ล้มลงแต่ก็ไม่ถูกทำลาย¹⁰ พวกเราแบกความตายของพระเยซูไว้ที่กายของพวกเราเสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูจะปรากฏในกายของพวกเราด้วย

¹¹พวกเราผู้ซึ่งยังมีชีวิตอยู่นั้นต้องถูกมอบความตายไว้ในร่างกายของพวกเราอยู่เสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อที่ว่าชีวิตของพระเยซูจะทรงสำแดงผ่านทางร่างกายของพวกเรา¹² ด้วยเหตุนี้เองความตายกำลังทำการในชีวิตของพวกเรา แต่ชีวิตกำลังทำการอยู่ในท่านทั้งหลาย

¹³แต่ว่าพวกเรามีวิญญาณแห่งความเชื่อที่เหมือนกัน ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า "ข้าพเจ้าเองก็เชื่อ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดเช่นกัน" พวกเราเองก็มีความเชื่อเช่นเดียวกันคือเมื่อพวกเราเชื่อแล้ว ดังนั้นพวกเราจึงพูด¹⁴ เพราะพวกเราทราบว่าจะพระองค์ทรงให้อภัยพระเยซูเจ้าฟื้นคืนพระชนม์ จะทรงโปรดให้พวกเราเป็นขึ้นมามีชีวิตกับพระเยซูด้วย และจะทรงนำพวกเราให้อยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์พร้อมกับท่านทั้งหลาย¹⁵ เพราะว่าทุกสิ่งนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อที่ว่าเมื่อพระคุณได้แผ่ไปถึงผู้คนมากมายนั้น ก็จะมีการขอบพระคุณเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้านามยิ่งขึ้นด้วย

¹⁶ดังนั้นพวกเราจึงไม่ย่อท้อ แม้ว่ากายภายนอกของพวกเราจะถูกทรยศไป แต่จิตใจภายในของพวกเรานั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน¹⁷ เพราะว่าความทุกข์ยากเล็กๆ น้อยๆ ที่พวกเราได้รับเพียงชั่วขณะหนึ่งนั้น จะเตรียมพวกเราสำหรับศักราชนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีการเปรียบ¹⁸ เพราะว่าพวกเราไม่ได้เอาใจใส่สิ่งของที่พวกเรามองเห็นอยู่ แต่เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น สิ่งที่พวกเรามองเห็นนั้นไม่ยั่งยืน แต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์

5 ¹พวกเราผู้ว่า ถ้าเรือนดินซึ่งพวกเราอาศัยอยู่นี้ถูกทำลายลงเสียแล้ว พวกเราก็คงมีที่อาศัยซึ่งมาจากพระเจ้า อันไม่ได้สร้างด้วยมือของมนุษย์ แต่เป็นที่อาศัยถาวรนิรันดร์ในสวรรค์² เพราะว่าในเวลานี้พวกเราคร่ำครวญอยู่ และปรารถนาที่จะสวมใส่ที่อาศัยของพวกเราซึ่งมาจากสวรรค์³ เพราะว่าเมื่อพวกเราสวมใส่แล้วพวกเราจะได้ไม่ต้องเปลือยกาย

⁴เพราะว่าขณะที่พวกเราอยู่ในเวลานี้ พวกเราคร่ำครวญเป็นทุกข์ พวกเราไม่ปรารถนาที่จะเปลือยกาย แต่พวกเราปรารถนาที่จะได้รับการสวมใส่ เพื่อว่ากายที่ต้องตายนี้จะถูกเปลี่ยนเสียโดยชีวิต⁵ เพราะว่าผู้ที่จัดเตรียมพวกเราสำหรับสิ่งนี้คือพระเจ้า ผู้ได้ประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำแก่พวกเราสำหรับสิ่งที่จะมาถึง

⁶ด้วยเหตุนี้ จึงมีความมั่นใจอยู่เสมอ จงทราบว่าเป็นเวลาที่พวกเราอาศัยในร่างกายนี้ พวกเราอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า⁷ เพราะว่าพวกเราดำเนินโดยความเชื่อไม่ใช่ตามที่ตามองเห็น⁸ ดังนั้นพวกเราจึงมีความมั่นใจ พวกเราควรจะไปจากร่างกายนี้ และไปอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์อย่าสงสัย

⁹ดังนั้นพวกเราจึงตั้งเป้าว่า ไม่ว่าพวกเราจะอยู่หรือจะจากไป พวกเราก็คงให้เป็นที่ยอมรับของพระองค์¹⁰ เพราะว่าพวกเราทุกคนนั้นจะต้องปรากฏตัวต่อพระบัลลังก์แห่งการพิพากษาของพระคริสต์ เพื่อที่ว่าแต่ละคนจะได้รับอย่างเหมาะสม ตามสิ่งที่ได้ทำในขณะที่อาศัยในร่างกายนี้ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี

¹¹เพราะเหตุนี้จึงรู้จักความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว พวกเราจึงได้ชักชวนคนทั้งหลาย พวกเราเป็นอย่างไรนั้นก็เป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็มีความหวังว่าจะปรากฏตัวต่อจิตสำนึกพิชิตของทุกท่านทั้งหลายด้วยเช่นกัน¹² พวกเราไม่ได้พยายามที่จะชักจูงพวกท่านให้มองดูพวกเราด้วยความนับถือ แต่พวกเรากำลังให้เหตุผลแก่ทุกท่านทั้งหลายเพื่อจะภูมิใจในพวกเรา เพื่อพวกท่านจะมีคำตอบให้กับคนเหล่านั้นผู้ที่ชอบอวดในสิ่งที่ปรากฏภายนอกแต่ไม่ชอบอวดสิ่งที่อยู่ในใจ

¹³เพราะว่าถ้าพวกเราประพฤติอย่างคนเสียสติ พวกเราก็ประพฤติเพื่อเห็นแก่พระเจ้า และถ้าพวกเราประพฤติอย่างคนมีสติ พวกเราก็ประพฤติเพื่อประโยชน์ของพวกท่าน¹⁴ เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ควบคุมพวกเราอยู่ เพราะพวกเราแบ่งใจอย่างนี้ว่า มีคนหนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง ดังนั้นทุกคนจึงได้ตายแล้ว¹⁵ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อที่ว่าคนทั้งหลายที่มีชีวิตจะไม่ได้อยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ได้ทรงสิ้นพระชนม์และเป็นทรงเป็นขึ้นมาแล้ว

¹⁶เหตุฉะนั้น นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป พวกเราจึงไม่พิจารณาผู้ใดตามมาตรฐานของมนุษย์ แม้ว่าเมื่อก่อนนั้นพวกเราเคยพิจารณาพระคริสต์ตามอย่างนี้มาแล้ว แต่เดี๋ยวนี้พวกเราจะไม่พิจารณาผู้ใดตามอย่างนี้อีกต่อไป¹⁷ ดังนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งเก่าทั้งหลายก็ได้ล่วงไป ผู้เกิดสิ่งเหล่านั้นได้กลายเป็นสิ่งใหม่

¹⁸สิ่งทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้พวกเราได้คืนดีกันกับพระองค์โดยผ่านทางพระคริสต์ ผู้ทรงให้พวกเราได้คืนดีกันกับพระองค์ทางพระคริสต์ และได้ประทานพันธกิจแห่งการคืนดีกันนั้นให้พวกเรา¹⁹ นั่นคือพระเจ้าทรงกำลังให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์ในพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษความผิดของพวกเรา พระองค์ทรงมอบเรื่องราวแห่งการคืนดีนี้ให้พวกเรา

²⁰ดังนั้นพวกเราจึงถูกแต่งตั้งให้เป็นดังตัวแทนของพระคริสต์ ประหนึ่งว่าพระเจ้าทรงกำลังร้องขอผ่านทางพวกเรา พวกเราจึงวิงวอนต่อทุกท่านทั้งหลายด้วยเห็นแก่พระคริสต์ว่า "จงคืนดีกันกับพระเจ้า"²¹ พระองค์ได้ทรงกระทำให้พระคริสต์เป็นเครื่องบูชาสำหรับความบาปของพวกเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ไม่เคยทำบาปเลย พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้เพื่อที่ว่า พวกเราจะได้กลายเป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าผ่านทางพระองค์

6 ¹ดังนั้นเมื่อทำงานร่วมกับกันพวกเรา พวกเราจึงขอรับรองพวกท่านว่า อย่ารับแต่พระคุณของพระเจ้าโดยไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย² เพราะพระองค์ตรัสว่า "ในเวลาที่เราโปรดปราน เราได้เอาใจใส่เจ้า และในวันแห่งความรอดนั้น เราได้ช่วยเจ้า" ผู้เกิดบัดนี้เป็นเวลาแห่งความโปรดปราน ผู้เกิดบัดนี้เป็นเวลาแห่งความรอด³ พวกเราไม่ได้วางก้อนหินที่จะทำให้สะดุดไว้ตรงหน้าผู้ใดเลย เพราะพวกเราไม่ปรารถนาให้พันธกิจของพวกเราถูกตีเตียน

⁴แต่ว่าการกระทำของพวกเราเองนั้นได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าพวกเราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า พวกเราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยความเพียรอดทนเป็นอย่างมาก ในความทุกข์ ในความขัดสน ในความยากลำบาก⁵ในการถูกเย็บ ในการถูกจำคุก ในเหตุการณ์วุ่นวาย ในการตรากตรำทำงานหนัก ในการอดหลับอดนอน ในความหิวโหย⁶โดยความบริสุทธิ์ โดยความรู้ โดยความอดทน โดยใจกรุณา โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยความรักอย่างจริงใจ⁷พวกเราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์โดยให้พระวจนะแห่งความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า พวกเรามีอาวุธแห่งความชอบธรรมในมือขวาและในมือซ้าย

⁸พวกเราทำงานทั้งในขณะที่มีเกียรติและไร้เกียรติ ขณะที่ถูกดูหมิ่นและได้รับการยกย่อง เมื่อพวกเราถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกลวง แต่พวกเรายังเป็นคนซื่อสัตย์อยู่⁹พวกเราทำงานเหมือนว่าไม่มีใครรู้จัก แต่ก็ยังมีคนก็รู้จักเราดี พวกเราทำงานเหมือนว่ากำลังจะตาย แต่ดูเหมือนว่าเรายังมีชีวิตอยู่ พวกเราทำงานเหมือนว่าถูกลงโทษเนื่องด้วยการกระทำของพวกเราแต่ยังไม่ตาย¹⁰พวกเราทำงานเหมือนเต็มไปด้วยความทุกข์ แต่พวกเราชื่นชมยินดีอยู่เสมอ พวกเราทำงานเหมือนว่าเป็นคนยากจนแต่ยังทำให้คนเป็นอันมากมั่งมี พวกเราทำงานเหมือนว่าพวกเราไม่มีอะไรเลย แต่ยังมีสิ่งสารพัดอยู่

¹¹ชาวโครินธ์เอ๋ย พวกเราพูดกับท่านทั้งหลายด้วยความจริงอย่างหมดเปลือกและใจของพวกเราที่เปิดกว้าง¹²พวกเราไม่ได้ปิดใจต่อพวกท่านเลย แต่พวกท่านต่างหากที่เป็นฝ่ายปิดใจ¹³บัดนี้เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนอย่างยุติธรรม ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านเหมือนอย่างพูดกับลูกๆ คือขอพวกท่านจงเปิดใจให้กว้าง

¹⁴อย่าเข้าเทียมแอกกับคนไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีส่วนอะไรกับคนไม่เชื่อ? และความสว่างจะสามัคคีธรรมกับความมืดได้อย่างไร?¹⁵พระคริสต์กับเบเลอาร์จะไปด้วยกันได้หรือไม่? หรือคนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ?¹⁶และวิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้? เพราะว่าพวกเราเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า "เราจะอยู่กับเขาทั้งหลายและดำเนินท่ามกลางพวกเขา เราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขาและพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา"

¹⁷เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "จงออกจากหมู่คนเหล่านั้นและจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาดแล้วเราจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย"¹⁸เราจะเป็นบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายและบุตรสาวของเรา" องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น

7 ¹ท่านที่รักทั้งหลาย เมื่อพวกเราไม่มีพระสัญญาเหล่านี้แล้ว ก็ขอให้พวกเราชำระตัวของพวกเราให้สะอาด จากทุกสิ่งที่ทำให้พวกเราเป็นมลทินทั้งในฝ่ายร่างกายและทั้งในฝ่ายจิตวิญญาณ ให้พวกเราดำเนินชีวิตด้วยความบริสุทธิ์โดยความเกรงกลัวพระเจ้า

²ขอเปิดใจรับพวกเราด้วยเถิด พวกเราไม่ได้ทำผิดต่อผู้ใด พวกเราไม่ได้ทำร้ายผู้ใด หรือเอาเปรียบผู้ใดเลย³ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ไม่ใช่เพื่อตำหนิพวกท่าน เพราะข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า พวกท่านอยู่ในใจของพวกเรา เพราะพวกเราจะตายด้วยกันและมีชีวิตอยู่ด้วยกัน⁴ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในพวกท่านอย่างมากมาย และข้าพเจ้ามีความภูมิใจในพวกท่าน ข้าพเจ้าได้รับการชูใจ ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างล้นเหลือแม้ในความทุกข์ยากทั้งสิ้นของพวกเรา

⁵เพราะว่าเมื่อเรามาถึงแคว้นมาซิโดเนียนั้น ร่างกายของเราไม่ได้พักผ่อนเลย เราประสบกับความทุกข์ยากในทุกๆ ด้าน ภายนอกก็มีการต่อสู้ ภายในก็มีความกลัว⁶แต่พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการชูใจคนที่ท้อ ทรงหนุนใจพวกเราโดยการมาของทิตัส⁷พระเจ้าทรงหนุนใจพวกเราไม่ใช่เฉพาะการมาของเขาเท่านั้น แต่โดยการที่ทิตัสเองได้รับการหนุนใจจากพวกท่านด้วย เขาได้บอกพวกเราถึงความรักอันยิ่งใหญ่และความโศกเศร้าของพวกท่าน อีกทั้งการที่พวกท่านเอาใจใส่ต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น

⁸เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้พวกท่านเสียใจด้วยจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ข้าพเจ้าอาจจะเสียใจอยู่บ้าง เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าจดหมายฉบับนั้นทำให้พวกท่านเสียใจ แต่พวกท่านจะมีความเสียใจอยู่เพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น⁹เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามีความสุข ไม่ใช่เพราะว่าพวกท่านเสียใจ แต่เพราะว่าความเสียใจนั้นได้นำพาให้พวกท่านกลับใจใหม่ ท่านทั้งหลายได้รับความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า ดังนั้นพวกท่านจึงไม่ได้รับผลร้ายจากพวกเราเลย¹⁰เพราะว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้านั้น ทำให้มีการกลับใจ ซึ่งนำไปสู่ความรอดจึงไม่ทำให้เสียใจ แต่การเสียใจฝ่ายโลกนั้นย่อมนำไปสู่ความตาย

¹¹ของพิจารณาว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้านั้นทำให้เกิดความมุ่งมั่นมากเพียงไร ความมุ่งมั่นในการที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้บริสุทธิ์นั้นมากเพียงไร ความขุ่นเคืองของพวกท่าน ความกลัวของพวกท่าน ความปรารถนาอย่างแรงกล้าของพวกท่าน ความกระตือรือร้นของพวกท่าน และความปรารถนาของพวกท่านที่จะเห็นการลงโทษที่จะเกิดขึ้นนั้นมีมากเพียงไร พวกท่านได้พิสูจน์ให้เห็นในทุกด้านแล้วว่าพวกท่านเป็นผู้ปราศจากความผิดในเรื่องนี้¹²ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าเขียนถึงพวกท่าน ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนเพราะเห็นแก่คนที่ต้องทนต่อการร้าย แต่ข้าพเจ้าเขียนเพื่อให้ความกระตือรือร้นที่พวกท่านมีต่อเราปรากฏแก่พวกท่านในสายพระเนตรของพระเจ้า

¹³เพราะเหตุนี้ พวกเราจึงได้รับการหนุนใจ นอกจากความชูใจแล้ว พวกเรายังมีความชื่นชมยินดีมากขึ้นไปอีก เนื่องจากความยินดีของทิตัส เพราะว่าพวกท่านทุกคนได้กระทำให้อาณัติของเรามีความชื่นบาน¹⁴เพราะถ้าข้าพเจ้าได้ทอดทิ้งเรื่องของพวกท่านแก่ทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่มีอะไรเลย เพราะในทางตรงกันข้ามทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้นเป็นความจริงจันใด สิ่งที่เราได้ทอดทิ้งเรื่องพวกท่านแก่ทิตัสก็ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริงจันนั้น

¹⁵ความรักของเขาคือมีต่อพวกท่านนั้นก็เพิ่มพูนขึ้น เมื่อเขาระลึกถึงความเชื่อฟังของพวกท่านทุกคนด้วยการที่พวกท่านให้การต้อนรับเขาด้วยความเกรงกลัวและตัวสัน¹⁶ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีเพราะว่าข้าพเจ้าไว้ใจพวกท่านได้ทุกอย่าง

¹พี่น้องทั้งหลาย พวกเราใครให้พวกท่านทราบถึงพระคุณของพระเจ้าที่ทรงประทานให้แก่คริสตจักรต่างๆ ของแคว้นมาซิโดเนีย² เพราะว่าในระหว่างที่พวกเขาถูกทดสอบอย่างหนักจากความทุกข์ยากลำบากนั้น ความยินดีที่เต็มล้นของพวกเขาและความยากจนอย่างที่สุดนั้นก็ล้นออกมาเป็นใจที่กว้างขวางอย่างมากมาย

³เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า พวกเขาได้ถวายเต็มแก่ที่เขาส่งมอบถวายได้ และที่จริงแล้วก็เกินความสามารถของพวกเขาเสียอีก และทำด้วยความสมัครใจ⁴ พวกเขาวิ่งว่อนพวกเขาอย่างมาก ขอให้มีโอกาสในการแบ่งปันเพื่อช่วยเหลือคริสตชนในพันธกิจนี้ด้วย⁵ ซึ่งไม่เหมือนกับที่เราคาดหมายไว้ แต่พวกเขาได้ถวายตัวเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อน หลังจากนั้นจึงมอบตัวให้กับพวกเราตามพระประสงค์ของพระเจ้า

⁶พวกเราจึงได้ตักเตือนที่ดัดว่า เมื่อเขาได้เริ่มต้นการนี้แล้วก็ให้เขาทำการกุศลร่วมกับท่านทั้งหลายให้สำเร็จ⁷ แต่พวกท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกอย่าง ทั้งความเชื่อ ในคำพูด ในความรู้ ในความกระตือรือร้น และในความรักของท่านทั้งหลายที่มีต่อพวกเรา ดังนั้นท่านทั้งหลายก็จงทำการกุศลนี้อย่างดีเลิศเช่นกันเถิด

⁸ข้าพเจ้าไม่ได้พูดเป็นคำสั่ง แต่ได้นำเรื่องของคนอื่น ที่มีความกระตือรือร้นมากทดสอบความรักของท่านทั้งหลายว่ามีความจริงใจหรือไม่⁹ เพราะว่าท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเราว่า ถึงแม้พระองค์จะมั่งคั่ง พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพื่อเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อที่ว่าพวกท่านจะได้กลายเป็นคนมั่งมีเนื่องจากความยากจนของพระองค์

¹⁰ข้าพเจ้าจึงขอออกความเห็นในเรื่องนี้เพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่พวกท่านว่า เรื่องที่ท่านทั้งหลายได้ตั้งต้นเมื่อปีกลายนี้ พวกท่านไม่ได้เพียงเริ่มต้นที่จะทำบางสิ่งเท่านั้น แต่พวกท่านยังปรารถนาที่จะทำด้วย¹¹ บัดนี้พวกท่านก็ควรที่จะทำให้สำเร็จเสีย พวกท่านมีความกระตือรือร้นและความปรารถนาที่จะทำจັນใด ก็ขอให้พวกท่านทำให้สำเร็จเท่าที่จะสามารถทำได้จันนั้น¹² เพราะว่าถ้ามีความกระตือรือร้นที่จะทำสิ่งนี้แล้วก็นับว่าเป็นสิ่งที่ดีและน่าพอใจ การให้มันต้องให้ตามที่เขามีอยู่ ไม่ใช่ตามที่เขาไม่มี

¹³ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าจะให้การทำงานของคนอื่นเบาลงและให้การทำงานของพวกท่านหนักขึ้น แต่จะมีความยุติธรรม¹⁴ เพราะว่าในยามที่พวกท่านมีอย่างบริบูรณ์เช่นเวลานี้ พวกท่านก็ควรจะช่วยคนอื่นที่ขัดสน และในยามที่พวกท่านมีอย่างบริบูรณ์ พวกเขาก็จะได้ช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน ซึ่งนับว่ามีความยุติธรรม¹⁵ ตามที่มีเขียนไว้ว่า "คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีอะไรเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่"

¹⁶แต่ขอพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงให้ที่ดัดสนใจกระตือรือร้นในความห่วงใยอย่างเดียวกันกับที่ข้าพเจ้ามีต่อพวกท่าน¹⁷ เพราะว่าเขาไม่เพียงแต่รับคำขอร้องของพวกเราเท่านั้น แต่ยังมีความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง เขาได้ไปหาพวกท่านด้วยความสมัครใจ

¹⁸พวกเราส่งพี่น้องคนหนึ่งซึ่งคริสตจักรทุกแห่งยกย่องในเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐไปพร้อมกับเขาด้วย¹⁹ และไม่เพียงเท่านั้น คริสตจักรต่างๆ ยังได้เลือกให้เขาเป็นผู้ร่วมเดินทางกับพวกเราและเป็นผู้ร่วมงานในการกระทำความดีนี้ ซึ่งพวกเราทำสิ่งนี้เพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและแสดงถึงความกระตือรือร้นของพวกเราในการช่วยเหลือ

²⁰พวกเราหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้คนหนึ่งคนใดที่เทียบพวกเราได้ ในเรื่องเกี่ยวกับของถวายเป็นอันมากซึ่งพวกเรารับมาแจกนั้น²¹ พวกเราละมัดระวังที่จะกระทำด้วยความสัตย์ซื่อซึ่งไม่ใช่เฉพาะในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นแต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย

²²พวกเราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วยกับเขาสอง เขาเป็นคนที่ถูกพวกเราทดสอบอยู่บ่อยๆ และพวกเราพบว่าเขามีความกระตือรือร้นในหลายสิ่งและเดี๋ยวนี้เขามีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะเขามีความไว้วางใจในพวกท่านเป็นอย่างมาก²³ ส่วนที่ดัส เขาเป็นหุ้นส่วนและเป็นผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าในการรับใช้ท่านทั้งหลาย ส่วนพี่น้องสองคนนั้น คริสตจักรต่างๆ ได้ส่งพวกเขาไป และพวกเขาก็ได้ถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์²⁴ เหตุฉะนั้นจงแสดงความรักของพวกท่านแก่พวกเขาและสำแดงให้คริสตจักรทั้งหลายได้เห็นว่าเป็นการสมควรแล้วที่พวกเราได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง

9 ¹ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงพวกท่านในเรื่องการสงเคราะห์บรรดาผู้เชื่อ² ข้าพเจ้าทราบถึงความสามารถของพวกท่าน ซึ่งข้าพเจ้าเคยอวดเรื่องพวกท่านให้กับชาวมาซิโดเนียฟังว่า พวกท่านได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปีกลาย และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็เร้าใจคนเป็นมากให้ทำตาม

³เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าส่งพี่น้องเหล่านี้ไป เพื่อไม่ให้การอวดของพวกท่านนั้นไร้ค่าไป และเพื่อให้พวกท่านจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้วว่าพวกท่านจะพร้อม⁴ มีฉะนั้นแล้ว ถ้าหากชาวมาซิโดเนียคนใดมากับข้าพเจ้าและพบว่าพวกท่านยังไม่ได้เตรียมให้พร้อม พวกเราก็จะขายหน้า ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวหาพวกท่านเลย เพราะว่าข้าพเจ้ามีความมั่นใจพวกท่าน⁵ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าจำเป็นต้องขอร้องพี่น้องเหล่านี้เพื่อให้ไปหาพวกท่าน และให้จัดเตรียมของถวายล่วงหน้า ตามที่พวกท่านได้สัญญาไว้แล้ว เพื่อของถวายนั้นจะมีอยู่พร้อม เพื่อเป็นพระพร และไม่ใช่เป็นสิ่งที่ฝันไว้

⁶เพราะนี่แหละ คนที่หว่านน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย และคนที่หว่านเพื่อจะได้รับการจะได้รับพระพรก็จะได้รับเกี่ยวพระพรด้วย⁷ จงให้แต่ละคนตามที่เขาคิดหมายไว้ใจไว้ อย่าให้เขาด้วยความเสียหายหรือด้วยความจำใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนที่ให้ด้วยใจยินดี

⁸และพระเจ้าสามารถประทานพระพรทุกอย่างแก่ท่านทั้งหลายอย่างเหลือล้น เพื่อให้พวกท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของอย่างบริบูรณ์สำหรับงานที่ถูกต้องด้วย⁹ ตามที่มีเขียนไว้ว่า "เขาแจกจ่ายทรัพย์สมบัติของเขาแก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิรันดร์"

¹⁰ฝ่ายพระองค์ ผู้ได้ทรงประทานเมล็ดพืชแก่ผู้หว่านและประทานอาหารให้แก่คนที่กินนั้น จะทรงเพิ่มพูนเมล็ดพืชของพวกท่านเพื่อการหว่าน ทั้งจะทรงให้เกี่ยวเกี่ยวผลแห่งความชอบธรรมของพวกท่านเจริญขึ้นด้วย¹¹ พวกท่านจะมีความมั่งคั่งในทุกทาง เพื่อให้พวกท่านสามารถแจกจ่ายด้วยใจกว้างขวาง อันจะนำไปสู่การขอบพระคุณพระเจ้าผ่านทางพวกเรา

¹²เพราะว่าในการรับใช้นั้นไม่ใช่เพียงเพื่อการจัดหาให้กับผู้เชื่อที่ขัดสนเท่านั้น แต่ยังทำให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าอย่างมากมายด้วย¹³ เพราะว่าการที่พวกท่านได้ถูกทดสอบและพิสูจน์โดยการรับใช้นี้ พวกท่านจะได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยการที่พวกท่านเชื่อฟังด้วยการยอมรับในข่าวประเสริฐของพระคริสต์ อีกทั้งท่านทั้งหลายจะได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยการถวายด้วยใจกว้างขวางให้แก่พวกเขาและทุกคนด้วย¹⁴ พวกเขาคืออธิษฐานเพื่อพวกท่านและอาศัยกับพวกท่านเป็นอย่างมาก พวกเขากำหนดนี้เพราะพระคุณอันมากล้นของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย¹⁵ จึงขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับของประทานอันเหลือที่จะพรรณนาของพระองค์

10 ¹ข้าพเจ้า เปาโล ใครที่จะขอร้องพวกท่านด้วยตัวของข้าพเจ้า โดยเห็นแก่ความอ่อนสุภาพและพระกรุณาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่อ่อนน้อมต่อมโนธรรม เมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็นคนห้าวหาญต่อพวกท่าน² ข้าพเจ้าจึงขอร้องพวกท่านว่า เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลายนั้น อย่าให้ข้าพเจ้าต้องห้าวหาญต่อพวกท่านด้วยความมั่นใจในตนเองเลย ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะต้องห้าวหาญเมื่อต้องขัดแย้งกับบางคนก็คิดว่าพวกเราดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง

³ เพราะจนถึงแม้ว่าพวกเราดำเนินชีวิตในฝ่ายเนื้อหนัง แต่พวกเราไม่ได้สู้รบตามอย่างเนื้อหนังนั้น⁴ เพราะว่ามีศาสตราวุธที่พวกเราใช้ต่อสู้กันไม่ได้เป็นแบบเนื้อหนัง แต่พวกเราใช้ยุทธนาภาพที่สามารถทำลายป้อมปราการต่างๆ ได้ พวกเขากลายเหตุผลจอมปลอมทั้งหลาย

⁵ พวกเรากลายความคิดทุกอย่างที่ตั้งขึ้นเพื่อขัดขวางความรู้ของพระเจ้า พวกเราน้อมนำความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์⁶ และพวกเราพร้อมที่จะลงโทษในทุกการกระทำที่ไม่เชื่อฟัง กับที่ความเชื่อของพวกท่านสมบูรณ์

⁷ จงดูสิ่งที่ปรากฏตรงหน้าพวกท่าน ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตนเองเป็นคนของพระคริสต์ ก็ให้ผู้นั้นคำนึงถึงตัวเองว่า เมื่อเขาเป็นคนของพระคริสต์ พวกเขาก็เป็นคนของพระคริสต์ด้วยเหมือนกัน⁸ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะอดไปมากสักหน่อยในเรื่องสิทธิอำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้กับพวกเราเพื่อให้เสริมสร้างพวกท่าน และไม่ใช่เพื่อทำลายพวกท่าน ข้าพเจ้าก็จะไม่ได้รับความอับอาย

⁹ ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะให้ดูราวกับว่าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านกลัวเพราะเจตนาของข้าพเจ้า¹⁰ ตามที่บางคนพูดว่า "เจตนาของเปาโลนั้นดูแข็งและมีอำนาจมากจริง แต่ว่าตัวเขาอ่อนน้อมกำลัง คำพูดของเขาก็ไม่ควรค่าแก่การฟังเลย"

¹¹ จงให้คนเช่นนี้รับทราบอย่างนี้ว่า พวกเราพูดไว้ในจดหมายอย่างไรเมื่อพวกเราไม่อยู่ พวกเราก็จะทำอย่างนั้นเมื่อพวกเราอยู่เช่นกัน¹² พวกเราจะไม่เทียบชั้นหรือเปรียบเทียบกับเราเองกับคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อพวกเขาเอาตัวเองเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเองเปรียบเทียบกับกันและกัน พวกเขาก็เป็นคนที่ขาดความเข้าใจ

¹³ อย่างไรก็ตามพวกเราจะไม่อดทนขอบเขต แต่จะอดทนในขอบเขตที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้พวกเรา ซึ่งพวกท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้นด้วย¹⁴ เพราะว่าการที่พวกเราทำลายพวกท่านนั้น ตัวเราเองไม่ได้ล่วงล้ำขอบเขต และพวกเราเป็นพวกแรกที่ได้นำข่าวประเสริฐของพระคริสต์มาถึงท่านทั้งหลาย

¹⁵ พวกเราไม่ได้อดทนขอบเขต ในเรื่องงานที่คนอื่นได้กระทำ แต่พวกเรามีความหวังว่า เมื่อความเชื่อของพวกท่านเจริญขึ้นมากแล้ว ขอบเขตงานของพวกเราที่จะขยายอย่างกว้างขวางในหมู่พวกท่าน¹⁶ เมื่อพวกเรามีความหวังอย่างนี้พวกเราก็จะประกาศข่าวประเสริฐนอกเขตที่พวกท่านอยู่ โดยพวกเราจะไม่อดทนในเรื่องการงานที่คนอื่นได้ทำไว้แล้ว

¹⁷ "แต่จงให้ผู้ก่อตนนั้น ได้อวดองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด"¹⁸ เพราะว่าคนที่ยกย่องตัวเองจะไม่ได้รับการรับรอง แต่คนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่องต่างหากจะเป็นคนที่ได้รับการรับรอง

11 ¹ข้าพเจ้าอยากขอให้พวกท่านอดทนต่อความโง่เขลาเล็กๆ น้อยๆ ของข้าพเจ้า ซึ่งที่จริงพวกท่านก็อดทนอยู่แล้ว² เพราะข้าพเจ้าห่วงหาพันท้นท่านทั้งหลายอย่างที่คุณเจ้าห่วงหาพันท้น เพราะข้าพเจ้าได้หมั่นพวกท่านไว้กับสามัคคีเดียว เพื่อถวายพวกท่านในฐานะเป็นหญิงพรหมจารีบริสุทธิ์แด่พระคริสต์

³ แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าฉันได้ล่อลวงเอาด้วยอุบายของมนต์จินตนาการ ความคิดของท่านทั้งหลายก็อาจจะถูกทำให้หลงไปจากความจริงและความบริสุทธิ์ต่อพระคริสต์ฉันนั้น⁴ เพราะว่ามีบางคนมาและเทศนาถึงพระเยซูองค์หนึ่งนอกเหนือจากพระเยซูที่พวกเราเคยเทศนา มา หรือพวกท่านรับพระวิญญาณซึ่งแตกต่างจากที่พวกท่านเคยรับมานั้น หรือพวกท่านรับข่าวประเสริฐอื่นซึ่งแตกต่างจากที่พวกท่านเคยได้รับแล้วนั้น ท่านทั้งหลายก็ช่างอดทนจริงจัง

⁵ เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าบรรดาคนเหล่านั้นที่ได้รับการขนานนามว่าอัครสาวกพิเศษแม้แต่น้อยเลย⁶ แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับการฝึกในเรื่องการพูดมา แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความรู้ ซึ่งพวกเราได้แสดงข้อนี้ให้ประจักษ์แก่พวกท่านในทุกๆ ทางและในสิ่งทั้งปวงเหล่านี้

⁷ ข้าพเจ้าได้ทำผิดในการท่อมใจตัวเองลงเพื่อที่จะยกย่องพวกท่านขึ้นหรือ? เพราะข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่พวกท่านแบบให้เปล่าๆ⁸ ข้าพเจ้าปล้นคริสตจักรอื่นๆ โดยการรับการช่วยเหลือจากพวกเขาเพื่อปรนนิบัติท่านทั้งหลาย⁹ เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านและกำลังขัดสนอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นภาระกับผู้ใด เพราะว่าพี่น้องที่มาจากเมืองมาซิโดเนียได้ช่วยเหลือในความขาดแคลนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะระวังตัวที่จะไม่ให้เป็นการกะกับพวกท่านในทุกสิ่งและข้าพเจ้าจะระวังตัวเช่นนี้ต่อไป

¹⁰ความจริงของพระคริสต์อยู่ในข้าพเจ้าฉันใด จึงไม่มีผู้ใดในแคว้นอากายาที่จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้รอดเรื่องนี้ได้ฉันนั้น¹¹ เพราะอะไรหรือ? เพราะว่าข้าพเจ้าไม่รักพวกท่านหรือ? พระเจ้าทรงทราบ

¹²และสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็จะทำต่อไป ข้าพเจ้าทำเพื่อตัดโอกาสของคนเหล่านั้นที่คอยหาโอกาส จะอวดว่าตนเองก็กำลังทำงานอย่างเดียวกันกับพวกเรา¹³ เพราะว่าคนอย่างนั้นเป็นอัครทูตเทียมเท็จและเป็นคนงานที่หลอกลวง พวกเขาลอมตัวเป็นอัครทูตของพระคริสต์

¹⁴และการทำเช่นนี้ไม่น่าประหลาดใจเลย เพราะว่าซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์ของความสว่างได้¹⁵ มันจึงไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกอย่างมากมายที่คุณรับใช้ของซาตานจะปลอมเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม มันปลายของพวกเขาก็เป็นไปตามการกระทำของพวกเขาเอง

¹⁶ข้าพเจ้าขอกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า อย่าให้ใครคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนโง่เขลา แต่ถ้าพวกท่านคิดอย่างนั้น ก็ให้ต้อนรับข้าพเจ้าอย่างคนโง่เขลาเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รอดตัวเองบ้าง¹⁷ การที่ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องการอื้ออวนเนื่องด้วยพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้อนุญาตให้พูด แต่ข้าพเจ้าพูดอย่างคนโง่เขลา¹⁸ เพราะมีหลายคนอื้ออวนตามเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็จะอวดบ้าง

¹⁹เพราะว่าการที่พวกท่านทนฟังคนเขลาพูดด้วยความยินดีนั้น คงเป็นเพราะพวกท่านเป็นคนฉลาดละสิ²⁰ เพราะพวกท่านอดทนกับบางคนที่น่าพวกท่านไปเป็นทาส บางคนนำพวกท่านไปเป็นเหยื่อ บางคนที่เขาเปรียบพวกท่าน บางคนที่ยกตัวเองเป็นใหญ่ หรือบางคนที่เป็นหน้าของพวกท่าน²¹ ข้าพเจ้าขอพูดด้วยความละอายว่า พวกเราอ่อนแอเกินไปในเรื่องนี้ ถ้ามีใครกล้าอวดในเรื่องใด ข้าพเจ้าพูดอย่างคนโง่เขลา ข้าพเจ้าก็จะอวดด้วยเหมือนกัน

²²พวกเขาเป็นชนชาติฮีบรูหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน พวกเขาเป็นชนชาติอิสราเอลหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน พวกเขาเป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมหรือ? ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน²³ พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์หรือ? (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนเสียสติ) ข้าพเจ้าเป็นยิ่งกว่าเสียอีก ข้าพเจ้าตราตรึงทำงานหนักกว่า ตีตคุบน้อยกว่า ถูกเขียนดีสากส์กว่า และเผชิญกับความตายครั้งแล้วครั้งเล่า

²⁴พวกยิวได้เขียนตีข้าพเจ้าห้าครั้งๆ ละสามสิบเก้าที²⁵ ข้าพเจ้าถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ข้าพเจ้าถูกก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง²⁶ ข้าพเจ้าต้องเดินทางอยู่บ่อยๆ ซึ่งต้องเผชิญภัยจากแม่น้ำ เผชิญภัยจากโจรร้าย เผชิญภัยจากคนชาติเดียวกันกับข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในเมือง เผชิญภัยในถิ่นทุรกันดาร เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องจอมปลอม

²⁷ข้าพเจ้าต้องทำงานอย่างหนักและลำบาก ต้องอดหลับอดนอน ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวอยู่บ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย²⁸ นอกจากนี้แล้วยังมีสิ่งอื่นๆ ที่กดดันข้าพเจ้าอยู่ทุกๆ วัน คือความกังวลใจเกี่ยวกับคริสต์จักรทั้งปวง²⁹ มีใครบ้างที่อ่อนกำลังและข้าพเจ้าไม่อ่อนกำลังด้วย? มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุดและข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย?

³⁰ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ข้าพเจ้าจะอวดในสิ่งที่แสดงถึงความอ่อนแอของข้าพเจ้า³¹ พระเจ้าและพระบิดาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้ซึ่งได้รับคำสรรเสริญเป็นนิรันดร์ทรงทราบว่าข้าพเจ้าไม่ได้โกหก

³²ผู้ว่าราชการเมืองของกษัตริย์อารเกัสในนครดามัสกัส ให้นำคนฝ่านครดามัสกัสไว้เพื่อจะจับข้าพเจ้า³³ แต่ข้าพเจ้าถูกเอาใส่ในกระบุงหย่อนลงทางช่องหน้าต่างของกำแพงนครนั้น ข้าพเจ้าจึงหนีรอดจากเงื้อมมือของเขา

12 ¹ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ถึงแม้จะไม่ได้รับประโยชน์อะไร แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึงนิมิตและการสำแดงต่างๆ ซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่งที่อยู่ในพระคริสต์ เมื่อสิบสี่ปีที่แล้วเขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม จะไปทั้งร่างกายหรือไปโดยไม่มีร่างกายข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ

³และข้าพเจ้ารู้ว่าชายคนนี้ จะไปทั้งร่างกายหรือไม่มีกายข้าพเจ้าไม่ทราบพระเจ้าทรงทราบ⁴ ถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม และได้ยินสิ่งต่างๆ ที่ศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าที่ใครจะพูดถึง⁵ สำหรับชายคนนี้ข้าพเจ้าอวดได้ แต่สำหรับข้าพเจ้าเองนั้นข้าพเจ้าจะไม่อวด นอกเสียว่าจะอวดถึงความอ่อนแอของข้าพเจ้า

⁶ข้าพเจ้าอยากจะทำอวด ข้าพเจ้าก็หาใช่เป็นคนโง่เขลาไม่ เพราะว่าข้าพเจ้าจะพูดความจริง แต่ข้าพเจ้าจะไม่อวด เพื่อจะไม่มีใครประณามข้าพเจ้าสูงกว่าสิ่งที่เขาได้เห็นในตัวข้าพเจ้าหรือได้ฟังจากข้าพเจ้า⁷ และข้าพเจ้าจะไม่อวดเนื่องจากการที่ได้เห็นการสำแดงอย่างพิเศษมากมาย ด้วยเหตุนี้เพื่อให้ข้าพเจ้ายกตัว จึงทรงให้มีหนามในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นทูตของซาตานที่คอยข่มขี่ข้าพเจ้า เพื่อว่าข้าพเจ้าจะไม่เป็นคนที่ย่อยหยิ่งจนเกินไป

⁸ข้าพเจ้าได้วิ่งวอนเรื่องหนามนั้นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อให้ทรงเอาออกไปจากข้าพเจ้า⁹ แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "พระคุณของเราก็คือเพียงพอสำหรับเจ้า เพราะว่าความอ่อนแอมีที่ไหน ทุกข์เดชะของเราก็มีย่างเต็มขนาดที่นั่น" ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขออวดในเรื่องความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อทุกข์เดชะของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า¹⁰ เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกลูกทุบหมัด ในการถูกข่มขืน ในการถูกข่มเหง ในการยากลำบาก เพื่อว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงเมื่อนั้น

¹¹ข้าพเจ้ากลายเป็นคนโง่เขลาไปแล้วสิ พวกท่านบังคับข้าพเจ้าให้เป็น เพราะว่าข้าพเจ้าสมควรที่จะได้รับการยกย่องจากพวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าก็ไม่ได้ด้อยกว่าบรรดาอัครทูตพิเศษเหล่านั้น ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ใช่เป็นคนพิเศษอะไรเลย¹² ลักษณะที่แท้จริงต่างๆ ของการเป็นอัครทูตนั้นก็มิได้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยความเพียรโดยหมายสำคัญและการอัครธรรม รวมถึงโดยการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ¹³ เพราะว่าพวกท่านด้วยความสำคัญไปกว่าคริสต์จักรอื่นๆ ใดๆ หรือ นอกจากการที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน? การผิดในข้อนี้ขอพวกท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

¹⁴ดูสิ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะมาพบกับพวกท่านเป็นครั้งที่สาม ข้าพเจ้าจะไม่เป็นการต่อพวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดๆ ของท่านทั้งหลายเลย แต่ข้าพเจ้าต้องการพวกท่าน เพราะว่าเป็นการไม่สมควรที่สุดๆ จะสะสมไว้สำหรับพ่อแม่ แต่พ่อแม่ต่างหากที่ควรสะสมไว้สำหรับลูก¹⁵ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างมากในการเสียสละและการเสียสละนี้เพื่อจิตวิญญาณของพวกท่าน ถ้าหากว่าข้าพเจ้ารักพวกท่านมากขึ้น พวกท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลงอย่างนั้นหรือ?

¹⁶แต่ถึงแม้ว่าจะเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะไม่เป็นการต่อท่านทั้งหลาย แต่พวกท่านก็พูดว่าข้าพเจ้าเป็นคนเจ้าเล่ห์ ข้าพเจ้าใช้อุบายเอาเปรียบท่านทั้งหลาย¹⁷ข้าพเจ้าเอาเปรียบพวกท่านโดยการส่งบางคนไปหาพวกท่านหรือ?¹⁸ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ทิตัสไปหาพวกท่านและส่งพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วยกับเขา ทิตัสเอาเปรียบพวกท่านหรือ? พวกเราไม่ได้เดินในทางเดียวกันหรือ? พวกเราไม่ได้ก้าวเดินตามรอยเดียวกันหรือ?

¹⁹ท่านทั้งหลายคิดอยู่ตลอดมาว่าพวกเราแก้ตัวให้พวกเราเองต่อพวกท่านหรือ? พวกเราพูดในพระคริสต์ว่าเราอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า ว่าสิ่งสารพัดที่ทำนั้นก็เพื่อความเจริญของพวกท่าน

²⁰เพราะว่าข้าพเจ้ากลัวว่าเมื่อมาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่ได้พบพวกท่านในสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากเห็น ข้าพเจ้ากลัวว่าพวกท่านจะไม่ได้พบกับข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านปรารถนา ข้าพเจ้ากลัวว่าจะมีการทะเลาะกัน มีการจิกจิกกัน มีการระแวงความโกรธใส่กัน มีการเห็นแก่ตัว มีการนับถือกัน มีความเย่อหยิ่งกัน และมีความวุ่นวาย²¹ข้าพเจ้ากลัวว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึงพระเจ้าจะทำให้ข้าพเจ้าต้องอับอายต่อหน้าพวกท่าน ข้าพเจ้ากลัวว่าข้าพเจ้าจะเสียใจเนื่องด้วยความบาปทั้งหลายที่บางคนได้กระทำก่อนหน้านี้ และคนที่ไม่กลับใจจากการมกลิลและการล่วงประเวณีและการลามกที่พวกเขาทำอยู่นั้น

13 ¹ครั้งนี้จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน "ข้อกล่าวหาใดๆ จะต้องมียานสองหรือสามปาก จึงจะเชื่อถือได้"²ข้าพเจ้าเคยกล่าวไว้ในครั้งที่สองแล้วกับคนเหล่านี้ซึ่งทำบาปก่อนหน้านี้และพวกที่เหลือทั้งหมด และข้าพเจ้าขอล่าอีกครั้งว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอีกครั้งหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการลงโทษคนเหล่านี้เลย

³ข้าพเจ้าบอกสิ่งนี้แก่พวกท่าน เพราะว่าพวกท่านกำลังมองหาหลักฐานว่าพระคริสต์ตรัสผ่านทางข้าพเจ้า พระองค์มิได้ทรงอ่อนกำลังต่อพวกท่าน แต่ทรงฤทธิ์เป็นอย่างมากในพวกท่าน⁴เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงเพราะอ่อนกำลัง แต่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และแม้ว่าเราจะไม่อ่อนกำลังด้วยเช่นกันแต่เราจะมีชีวิตอยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางพวกท่าน

⁵ท่านจงพิจารณาตัวของพวกท่านดูว่าท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือไม่ ท่านจงพิสูจน์ตัวพวกท่านเองเถิด พวกท่านไม่ตระหนักว่าพระเยซูคริสต์ทรงสถิตในพวกท่านหรือ? พระองค์สถิตอยู่แน่ นอกจากว่าพวกท่านจะไม่ผ่านการพิสูจน์⁶และข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าพวกท่านจะไม่พบว่าเราไม่ผ่านการพิสูจน์นั้น

⁷บัดนี้พวกเราขออธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อที่จะไม่ให้พวกท่านกระทำความผิดใดๆ ข้าพเจ้าไม่ได้อธิษฐานเพื่อให้พวกเราผ่านการพิสูจน์ แต่ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อให้พวกท่านทำในสิ่งที่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าพวกเราเองดูเหมือนว่าพ่ายแพ้ต่อการพิสูจน์นั้น⁸เพราะว่าพวกเราไม่สามารถทำสิ่งใดๆ ที่ขัดแย้งกับความจริงได้ แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น

⁹เพราะว่าเรามีความชื่นชมยินดีในยามที่พวกเราอ่อนแอและพวกท่านมีความเข้มแข็ง พวกเราอธิษฐานอย่างนี้ด้วยเช่นกัน คือขอให้ท่านทั้งหลายได้เป็นคนที่สมบูรณ์พร้อม¹⁰ข้าพเจ้าเขียนสิ่งเหล่านี้ในขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ห่างจากพวกท่าน ด้วยว่าเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว จะได้ไม่ต้องกวาดจับพวกท่านโดยการใช้อำนาจซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อที่จะเสริมสร้างท่านทั้งหลายขึ้นไม่ใช่ทำลายลง

¹¹สุดท้ายนี้ พี่น้องทั้งหลาย จงชื่นชมยินดี จงกระทำให้เกิดการคืนดีกัน จงหนุนใจกัน จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และขอให้พระเจ้าแห่งความรักและสันติสุขทรงสถิตกับพวกท่าน¹²จงกักกายปราศรัยต่อกันและกันด้วยธรรมเนียมจูบอันบริสุทธิ์

¹³ธรรมิกชนทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย¹⁴ขอให้พระคุณขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า ความรักของพระเจ้า และความสนิสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด